

Lekcja 10

8 grudnia

Jedność i zerwane więzi

Tekst biblijny: Ef 4,26.

Cel lekcji:

Poznanie: Rozpoznanie osobistych postaw koniecznych dla zachowania i uzdrowienia więzi.

Odczucie: Dostrzeżenie wpływu zerwanych więzi na rozwój duchowy i jedność Kościoła.

Działanie: Postanowienie okazywania łaskowości i przebaczenia w więziach.

Plan nauczania

I. Poznanie: Potrzeba właściwych postaw.

A. Czego uczy nas historia Pawła, Barnaby i Jana Marka o znaczeniu postaw niezbędnych dla zachowania zdrowych więzi?

B. Jakie inne historie biblijne ilustrują ważne zasady zdrowych więzi?

C. Jak Paweł postrzegał dary duchowe przyczyniające się do zdrowych więzi i jedności Kościoła?

II. Odczucie: Skutki zerwanych więzi.

A. Jakie przesłanie niosą światu konflikty i niezgoda między chrześcijanami? Co mówią o naturze i mocy Boga?

B. Jak napięte relacje między współwyznawcami wpływają na zbór?

C. Jak zerwane czy napięte relacje wpływają na twój duchowy rozwój?

III. Działanie: Wybór łaski i przebaczenia.

A. Dlaczego trudno jest okazać łaskowość i przebaczenie, kiedy zostaliśmy skrzywdzeni przez kogoś wielokrotnie?

B. Jakie czynniki mogą nas skłonić do chętnego przebaczenia bliźnim?

Podsumowanie: Ewangelia ukazuje niepojętą Bożą łaskę i przebaczenie, dzięki którym Bóg przywraca zerwane więzi między Nim a ludźmi. Motywuje nas także do przyjęcia pojednania i uzdrowienia w naszych więziach z ludźmi oraz wskazuje postawy niezbędne do realizacji tego celu.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: Rz 5,10.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Uzdrawienie i przemiana więzi są ściśle związane z przesłaniem ewangelii i niezbędne dla naszej jedności w Chrystusie.

Tylko dla nauczyciela: Nasze postawy mają istotne znaczenie dla zdrowych więzi. Rozważając poniższą historię podkreśl postawy w niej występujące oraz ich skutki w życiu ludzi.

Wstępna dyskusja: W 1961 roku aktywiści walczący o prawa obywatelskie w Stanach Zjednoczonych rozpoczęli serię akcji zwanych Rajdami Wolności. Aktywiści udawali się autobusami międzystanowymi do południowych stanów, gdzie nadal obowiązywała segregacja rasowa, i usiłowali korzystać z toalet, poczekalni, jadłodajni czy wodopojów na dworcach autobusowych. Wśród tych aktywistów był 21-letni Afroamerykanin John Lewis, student seminarium duchownego. Kiedy próbował wejść do poczekalni dworcowej dla białych w Południowej Karolinie, został brutalnie pobity przez Elwina Wilsona, fanatycznego rasistę z pogardą odnoszącego się do osób spoza własnej grupy etnicznej.

48 lat później jedna ze stacji telewizyjnych podała wiadomość, iż pełen wyrzutów sumienia Wilson przeprosił za swój rasizm i nienawiść. John Lewis, obecnie senator, przyjął przeprosiny Wilsona i zaoferował mu przebaczenie. Ponadto zauważył, że zmiana nastawienia Wilsona świadczy o prawdziwej mocy miłości i łaski. Wilson uznał, że powinien zrobić coś więcej niż tylko pojednać się z człowiekiem, którego dotkliwie skrzywdził. Poświęcił się nowej sprawie i stał się aktywistą na rzecz pokoju i równości, przemawiając przeciwko uprzedzeniom i nietolerancji nadal panującym w społeczeństwie. (Zob. <http://www.goodnewsnetwork.org/lewis-and-beater-receive-award/>).

Postawy, które przyjmujemy, mogą prowadzić do zaburzenia więzi albo uzdrowienia więzi. Łaska i przebaczenie są konieczne dla uzdrowienia więzi i jedności Kościoła. Jednak przyjęcie tych postaw nie gwarantuje, że inni ludzie pozytywnie zareagują na nie.

Pytania do dyskusji: Co w tej historii sugeruje, że Lewis przebaczył Wilsonowi, zanim ten poprosił o przebaczenie? Dlaczego dla Wilsona było ważne, by uczynić coś więcej niż prosić o przebaczenie? Jakie są dobrodziejstwa przebaczenia?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Łaska i przebaczenie są niezbędne dla uzdrowienia zerwanych więzi. Studiując tę część lekcji pomóż uczestnikom dostrzec fakt, iż ewangelia jest zarówno przykładem jak i motywacją wyrażania postawy łaski i przebaczenia w naszych więziach.

Komentarz biblijny

I. Postawy, więzi i ewangelia (przeczytaj Flm 1,1-25).

Lekcja tego tygodnia przedstawia dwie ilustracje wpływu postaw na więzi. W obu przytoczonych historiach brakuje szczegółowych informacji. Dowiadujemy się, jak doszło do rozłamu między Pawłem a Barnabą i Janem Markiem oraz mamy dowód, iż więź ta została odnowiona, ale nie wiemy, jak dokładnie to nastąpiło. Z drugiej strony widzimy próbę pojednania Onezyma z Filemonem, ale przyczyny niezgody możemy się jedynie domyślać na podstawie wskazówek zawartych w tekście. Obie historie podkreślają potrzebę miłości, łaski i przebaczenia w zachowaniu zdrowych więzi, a zatem także jedności Kościoła. To połączenie postaw nieodparcie kieruje nasze myśli ku ewangelii, w której objawiony jest charakter Boga. Zapewniając nam zbawienie Bóg dał nam przykład postaw służących zdrowym więziom. To właśnie dzięki Jego miłości, łasce i przebaczeniu doświadczyliśmy odrodzenia więzi z Nim. Fakt, iż Paweł nie był w stanie okazać Janowi Markowi takiej samej łaskowości i przebaczenia, jakie głosił, wskazuje, iż wszyscy potrzebujemy, by ewangelia zmieniła nas gruntownie. Nawet najbardziej efektywni i poświęceni przywódcy muszą pozwolić Duchowi Świętemu, by pomógł im żyć ewangelią w ich codziennym życiu. Niemniej list apostoła Pawła do Filemona wskazuje, że Paweł nauczył się tej lekcji, gdyż w liście tym widoczny jest wpływ ewangelii skłaniającej apostoła do próby pojednania Filemona z Onezymem. Paweł zaangażował się w relację między nimi usiłując zmienić ich postawy. Porównał ich życie przed i po przyjęciu ewangelii oraz wskazał ewangelią jako klucz do odrodzenia więzi.

Czasami nasze postawy i wierzenia zaślepiają nas na ważniejsze realia sytuacji, w której się znaleźliśmy. Łatwo przychodzi nam ignorować informacje niezgodne z naszymi postawami i wierzeniami, co sprawia, że daleko nam do obiektywizmu. Przekonanie Pawła, że Jan Marek jest bojaźliwy i łatwo się poddaje zaślepiło Pawła na pozytywne cechy, jakie mógł dostrzec w młodym współpracowniku. Jednak zaangażowanie Pawła w pojednanie między Filemonem i Onezymem pozwoliło mu zrozumieć, że obaj zostali oni przemienieni przez ewangelię, a pojednanie między nimi stało się możliwe dzięki temu wspólnemu doświadczeniu.

Jak Chrystus wkroczył w historię i przyszedł na nasz świat, by przynieść zbawienie, tak my jesteśmy powołani do angażowania się w życie ludzi. Musimy postrzegać zarówno samych siebie jak i tych, z którymi pragniemy pojednania, jako upadłych ludzi, którzy zostali przemienieni przez ewangelię. Musimy dostrzegać daną nam łaskę i okazywać łaskawość bliźnim. Jak Paweł w *Liście do Filemona*, powinniśmy kierować uwagę na Chrystusa i Jego ewangelię jako wzorzec dla naszych więzi. Jedynie gdy widzimy nasze życie w świetle Golgoty, możemy okazywać postawę miłości, łaski i przebaczenia w naszych więziach, gdyż spotkanie z Jezusem zmienia nas zdecydowanie.

Do rozważenia: Jaką postawę okazał Paweł doprowadzając do rozłamu między nim a Barnabą i Janem Markiem? Jaką różnicę dostrzegasz między tą postawą a jego postawą wyrażoną w sprawie Filemona i Onezyma? Jakie zbieżności dostrzegasz między postępowaniem Pawła wyrażonym w *Liście do Filemona* a ewangelią, a zwłaszcza tym, czego Jezus dokonał na krzyżu?

II. Zrozumienie przebaczenia (przeczytaj Rz 5,8-11).

Przebaczenie obejmuje świadomy wybór porzucenia uczucia rozżalenia wobec drugiego człowieka, a zatem także usuwa prawo do poszukiwania zemsty za to, co ten człowiek uczynił. Przebaczenie nie wymaga przyłączenia się do winowajców ani nie jest oparte na warunku, iż winowajca zasługuje na nie. Przebaczenie wykorzenie gniew i rozgoryczenie z nas, pomaga uleczyć rany i buduje podstawę do odnowienia więzi. Przebaczenie nie oznacza usprawiedliwiania zła ani usunięcia skutków wynikających ze złego postępowania. Prawdziwe przebaczenie uznaje powagę urazy, ale wybiera drogę uzdrowienia. Bóg przebaczył ludziom, choć z pewnością nie zasługujemy na Jego przebaczenie. Jednak Boże przebaczenie nie ujmuje nic z powagi grzechu ani nie usuwa wszystkich bez wyjątku skutków grzechu. Owszem, Jezus wziął na siebie ostateczny skutek grzechu, ponosząc śmierć za nas.

Do rozważenia: Dlaczego czasem trudno jest przebaczyć winowajcom? Dlaczego ważne jest, byśmy pamiętali, że przebaczenie niekoniecznie usuwa wszystkie konsekwencje naszych czynów? Komu przebaczenie przynosi większą korzyść - winowajcy czy temu, kto oferuje przebaczenie? Jakie dowody potwierdzają twoją odpowiedź?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Podkreśl znaczenie postrzegania samych siebie i tych, którzy nas skrzywdzili, przez soczewkę ewangelii. Kiedy w tym świetle patrzymy na nasze urazy, pamiętamy o znaczeniu oferowania łaski i przebaczenia tym, z którymi jesteśmy w więzi.

Pytania do zastosowania

1. Jak powinniśmy postępować w przypadku różnicy poglądów i teologicznych stanowisk?
2. Jak uznanie naszej grzeszności i potrzeby zbawienia pomaga nam w dążeniu do naprawy zerwanych więzi?
3. W jaki jeszcze sposób poznanie ewangelii wpływa na więzi? Jak możemy lepiej kształtować nasze więzi zgodnie z wzorcem danym nam przez Chrystusa?
4. Jak dążenie do zrozumienia pochodzenia i motywacji innych ludzi zaangażowanych w konflikt zmienia nasze podejście do rozwiązania konfliktu?
5. Jakie przeszkody utrudniają przebaczenie?
6. Jakie kroki możesz podjąć w tym tygodniu, by rozpocząć proces uzdrowienia i pojednania tam, gdzie potrzebujesz go w twoich więziach?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: W poniższych zadaniach uczestnicy lekcji są zachęcani do uznania wpływu przebaczenia na nich samych oraz postanowienia, by być bardziej przebaczącymi w ich więziach.

Zadania

1. Dostarcz uczestnikom lekcji długopisy i papier. Poproś, by opisali dwa ze swoich doświadczeń. Pierwsze niech dotyczy niespodziewanego przebaczenia, którego doświadczyli albo przebaczenia, które zaoferowali komuś, kto wobec nich zawinił. Refleksja powinna

obejmować wszelkie odczucia związane z przebaczeniem oraz rezultaty przebaczenia w kwestii więzi. Drugie doświadczenie niech dotyczy trudności związanych z przebaczeniem. Po opisaniu tych doświadczeń poproś uczestników lekcji o przedstawienie ich drugiej osobie w parach. Niech omówią, czego nauczyli się z tych doświadczeń o przebaczeniu i przeszkodach utrudniających przebaczenie.

2. Wskaż jedną osobę, której powinieneś przebaczyć lub okazać łaskawość. Napisz list do tej osoby tak, jakbyś to ty prosił ją o przebaczenie.

3. Przygotuj studium biblijne na temat łaski lub przebaczenia.